

Фінансова звітність СМП подається в терміни встановлені у Постанові Кабінету Міністрів України від 28.02.2000 р. № 419 «Порядок подання фінансової звітності» у грошових одиницях з одним десятковим знаком. Так, квартальна фінансова звітність подається підприємствами органам, не пізніше 25 числа місяця, що настає за звітним кварталом, а річна – не пізніше 28 лютого наступного за звітним року [3].

Отже, на нашу думку є недоцільним використання малим бізнесом звичайної звітності враховуючи обсяги діяльності та кількість майна, яке є у їхній власності. Правильним і доречним було б застосування удосконаленої на основі міжнародної практики фінансової звітності для суб'єктів малого підприємства, що сприяло б збереженню часу та ресурсів бухгалтерів і користувачів даних звітів.

### **Список використаної літератури**

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні [Електронний ресурс]: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV (із змінами та доповненнями). – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>. – Назва з екрана.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва» [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 25.02.2000 р. № 39 (із змінами та доповненнями). – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0161-00>. – Назва з екрана.
3. Про затвердження Порядку подання фінансової звітності [Електронний ресурс]: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.02.2000 р. № 419 (із змінами та доповненнями). – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/419-2000-%D0%BF>. – Назва з екрана.

**Є. О. Панфіленко**

*студ. IV курсу*

*спеціальність «Облік і оподаткування»*

*Науковий керівник: викл. Д. О. Гузь*

## **НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІДПРИЄМСТВА: СУЧАСНІ ПІДХОДИ**

В сучасних умовах господарювання раціональна організація обліку та контролю зобов'язань підприємства є однією із пріоритетних напрямків удосконалення та трансформації існуючої бухгалтерської системи.

На сьогодні в Україні є безліч проблем, які обтяжують саме облікові роботи короткострокових зобов'язань суб'єктів підприємництва. Саме тому вони вимагають виокремлення деяких питань та швидкого вирішення для підвищення ефективності використання облікової інформації.

Зобов'язання – це управлінський договір замовлення, це певні господарські відносини, це джерело формування фінансових ресурсів для різних видів діяльності підприємств, організацій, це вимоги різних кредиторів відповідно до активів підприємства. На фінансову стійкість та платоспроможність підприємства впливає розмір кредиторської заборгованості, яка відноситься до складу поточних зобов'язань.

Поточні зобов'язання – зобов'язання, які будуть погашені протягом операційного циклу підприємства або повинні бути погашені протягом дванадцяти місяців, починаючи з дати балансу [1, п. 4].

Одна із складових сучасного управління підприємством є організація детального обліку необхідної інформації про стан розрахунків, формування їх в системі бухгалтерського обліку та надання її зацікавленим користувачам з метою прийняття рішень.

Крім того, облік розрахунків з постачальниками та підрядниками потребує певних облікових процедур, включаючи систему внутрішнього та зовнішнього контролю.

Виникнення поточної кредиторської заборгованості за товари (роботи, послуги) відбувається через розбіжність у часі між моментом постачання та сплати за рахунком. Цей вид зобов'язань представляє собою тимчасово вивільнені обігові кошти та суттєво впливає на фінансову стійкість та платоспроможність суб'єкта господарювання. Недосконалість розрахунків з постачальниками та підрядниками, недбалість працівників, шахрайство та зловживання службовими повноваженнями стають причинами виникнення кредиторської заборгованості. Як результат – порушення розрахункової й фінансової дисципліни.

Саме тому своєчасне та правильне ведення даних розрахунків з контрагентами, чітке відображення відповідної облікової інформації набуває великого значення як для внутрішніх, так і для зовнішніх користувачів.

Необхідність удосконалення аналітичного обліку заборгованості диктується потребами повного контролю за кредиторською заборгованістю підприємства. За таких умов пропонується введен-

ня аналітичних рахунків до субрахунку 631 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками» [2], а саме:

- 631/11 «Заборгованість за товари з майбутньою оплатою»;
- 631/12 «Заборгованість за роботи та послуги з майбутньою оплатою»;
- 631/21 «Заборгованість за товари, відстрочена»;
- 631/22 «Заборгованість за роботи і послуги, відстрочена»;
- 631/31 «Прострочена заборгованість за товари»;
- 631/32 «Прострочена заборгованість за роботи та послуги»;
- 632/11 «Заборгованість за товари, роботи, послуги з іноземними постачальниками з майбутньою оплатою»;
- 632/21 «Заборгованість за товари, роботи, послуги з іноземними постачальниками, відстрочена»;
- 632/31 «Заборгованість за товари, роботи, послуги з іноземними постачальниками, прострочена».

Використання даної системи субрахунків дасть можливість значно підвищити інформативність облікової інформації щодо кредиторської заборгованості.

Серед шляхів удосконалення обліку розрахунків з кредиторами виділяється формування «Відомості заборгованості до оплати», яка буде включати такі статті: назва постачальника, договір – дата і номер, сума заборгованості, кінцеве сальдо за кожним постачальником, терміни погашення, номер аналітичного рахунку. Зазначена відомість надасть змогу контролювати будь-яку заборгованість за аналітичним рахунком та сформуванати інформацію про суми боргу за кожним кредитором, накопичуючи при цьому інформацію протягом місяця.

Таким чином, в Україні сучасне нормативно-правове забезпечення обліку зобов'язань, у тому числі поточних, покликане здійснювати його регулювання та контроль [3]. При цьому саме детально сформована система аналітичного обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками дає можливість підвищити рівень, швидкість та якість отримання інформації, необхідної для управління кредиторської заборгованістю, але й суб'єктом господарювання в цілому.

### **Список використаної літератури**

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання» [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 31.01.2000 р. № 20 (із змін., за станом на 18.04.2014 р.). – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0085-00>. – Назва з екрана.

2. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. № 291 (із змін., за станом на 05.01.2018 р.). – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>. – Назва з екрана.
3. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>. – Назва з екрана.

**О. І. Петрова**

*студ. І курсу магістратури*

*спеціальність «Облік і оподаткування»*

*Науковий керівник: д.е.н., проф. О. В. Побережець*

## **ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ДОХОДІВ ПІДПРИЄМСТВА: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ**

В сучасних умовах кожне підприємство прагне отримати максимальний дохід від своєї діяльності, створюючи відповідні умови функціонування та враховуючи фактори зовнішнього та внутрішнього середовища.

Формування оптимального доходу підприємств у розмірах, необхідних для покриття його поточних витрат, сплати податків і отримання прибутку, що дозволяє забезпечити розширене відтворення, є необхідною умовою функціонування будь-якого суб'єкта господарювання. Тому облік доходів потребує особливої уваги та додаткових наукових досліджень.

Проблему обліку доходів досліджувало багато вчених-економістів, а саме: С. Ф. Голов., Ф. Ф. Бутинець, Я. М. Герасимович, Г. Г. Кірейцев, В. Г. Лінник, В. Г. Швець та інші. Ф. Ф. Бутинець у своїй праці виділяє дохід, як суму грошових коштів, які надійшли на рахунок в банку або в касу підприємства за вироблену і доставлену замовникам (покупцям) продукцію, виконані для них роботи або надані послуги [1, с. 312].

У свою чергу, Податковий Кодекс України дохід визначає, як загальну суму доходу платника податку від усіх видів діяльності, отриманого (нарахованого) протягом звітного періоду в грошовій, матеріальній або нематеріальній формі як на території України, її континентальному шельфі у виключній (морській) економічній зоні, так і за їх межами [2, ст. 135].